

Arrest

nr. 314 509 van 10 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat J. RICHIR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) november 2006.

1.2. Verzoeker dient op 25 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (hierna: NMBV).

1.3. Verzoeker wordt op 29 november 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van de aan hem toegewezen voogd.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 25 januari 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Je beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op [...]11/2006 in Ceel Bacad, in district Ruun Nirgood, in de Middle Shabelle provincie. Je behoort tot de clan Abgal, subclan Daud.

Je ging naar de Koranschool, en je kreeg twee jaar thuisonderwijs waarin je Engels onderwezen kreeg van jouw oom. Je bent ook enkele jaren naar de gewone school gegaan. Op de Koranschool was je de assistent van de Koranleerkracht. Jullie hadden een winkel bij jullie thuis, waar jouw ouders voedsel verkochten.

Op 21/7/2022 kwam je terug van de Koranschool, en iedereen bij jou thuis was verdrietig. Jouw vader vertelde dat Al Shabaab gebeld had en had gezegd dat hij jou aan hen moest geven om bij hen aan te sluiten. Jij geraakte in paniek en vertelde jouw vader dat je geen lid wilde worden. Jouw vader vertelde dan dat hij er voor jou is, en dat er jou niets zou overkomen. Je ging niet meer naar de Koranschool, en bleef thuis. Op 27 juli, om één uur 's nachts, toen je aan het slapen was, maakte jouw vader jou wakker. Hij vertelde je dat je een Abayah moest aandoen, en een Niqab, en jullie zijn samen vertrokken. Je wist niet waar jullie samen naartoe vertrokken. Jullie gingen op de grond liggen wanneer jullie iemand zagen in de buurt. Na drie uur wandelen kwamen jullie bij een man, jouw vader vertelde jou dat dat jouw oom Y. was, die in Mogadishu woonde.

Op 27/7/2022 ben je naar Mogadishu gegaan, waar je ongeveer zes dagen verbleef bij jouw oom, aan de kant van jouw vader. Jouw vader vertelde je dat hij twee dagen later ook zou komen.

Op 30/7/2022 werd jouw oom opgebeld, en vertelde jou dat Al Shabaab bij jou thuis was langsgesproken, en ze hebben jouw vader neergeschoten. Ook jouw broer A. werd door de kogels geraakt en is overleden.

Je reisde met een vrouw genaamd N. naar Kenia, per vliegtuig. Je verbleef ongeveer vier maanden in Nairobi, je mocht daar niet buiten komen van N. en je mocht niet over jouw familie vragen. Van Nairobi reisden jullie verder.

Op 25 november 2022 kwam je aan in België en op diezelfde dag diende je een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van jouw verzoek legde je een kopie van een document van het Rode Kruis met betrekking tot tracing neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Je bent in België aangekomen als niet-begeleide minderjarige. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer (PO), die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Bij aanvang van het interview werd er ook gevraagd hoe het met jou ging die dag, en er werd op regelmatige tijdstippen een pauze genomen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat jij doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères

à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **jouw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop jij jou beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. ben jij derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **jouw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over jouw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan jou is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, jouw verklaringen en alle documentatie of stukken in jouw bezit met betrekking tot jouw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom jij een verzoek indient.

Niettegenstaande jij bij de aanvang van jouw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op jouw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 4), blijkt uit het geheel van de door jou afgelegde verklaringen en de door jou voorgelegde stukken duidelijk dat jij niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen over jouw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van jouw vrees voor vervolging en jouw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over jouw feitelijke herkomst en jouw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfsplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan jouw bewering dat je tot aan jouw vertrek in juli 2022 in Ceel Bacad verbleven hebt. Het CGVS houdt hierbij rekening dat je op het moment van het persoonlijk onderhoud op het CGVS nog jong was, met name 17 jaar oud, en dat je bij jouw vertrek uit Somalië nog jonger was, met name nog geen 16 jaar oud.

Het CGVS stelde vast dat je tijdens het persoonlijk onderhoud een kaartje tekende van het dorp Ceel Bacad met daarop verschillende locaties in het dorp, en dat je verklaarde dat je jong was, en overal in het dorp rond liep (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). **Op basis van deze verklaringen kan er wel van jou verwacht worden dat je ook nog andere plaatsen in het dorp goed kende**. Op satellietbeelden van Google Maps en Apple Maps is duidelijk te zien dat er in het midden van Ceel Bacad een gebouw staat dat rood-blauw gestreept is van kleur. Op de Google Maps satellietbeelden staat er duidelijk een copyright watermerk: 2023 Google, wat dus aangeeft dat de beelden dateren van 2023. Ditzelfde gebouw werd op 24

juli 2022 als foto's op Facebook geplaatst, op de pagina Deg.mada ceelbacad, met als opmerking: 'het is de grootste markt van ceelbacad' (zie administratief dossier). . Wat dus betekent dat ook voor/in juli 2022, dit gebouw al in Ceel Bacad stond. Op Tiktok vond het CGVS filmpjes van juli 2023 en september 2023 die duidelijk dit gebouw afbeelden, wat er op wijst dat het gebouw er dan ook nog altijd zou staan. Het is een opvallend gebouw in de zin dat het fel gekleurd is, gebouwd is langs een open plein, en dat het open is aan de gevel. Het CGVS vond het gebouw niet terug op de satellietbeelden van Mapcarta, en vond ook niet terug wanneer deze satellietbeelden gemaakt zijn. Op basis van alle bovenstaande informatie, dus het watermerk van Google Maps, het feit dat het in 2022 op Facebook geplaatst is, en het feit dat het recent ook nog op Tiktok geplaatst werd, concludeert het CGVS evenwel dat het gebouw er al stond in 2022 en dat jij bijgevolg op de hoogte had moeten zijn van dit gebouw. Zoals je zelf al zei, zijn de gebouwen in Ceel Bacad van ijzer gemaakt, en rood, wit, en blauw van kleur (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Het is dan ook opmerkelijk dat je dit specifieke huis niet herkende, waar het zo duidelijk herkenbaar is. Je werd tijdens het persoonlijk onderhoud een foto getoond van het rood-blaauwe gebouw, zoals het op Facebook te zien was, en gevraagd om te vertellen wat je ziet op de foto. Je herkende het echter niet van in Ceel Bacad, en wist ook niet waarom het open was aan de gevel (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Je verklaarde dan dat je niet vaak op de markt geweest bent, en dus het huis niet kende, dit herhaalde je ook wanneer je nogmaals geconfronteerd werd met de vaststellingen op het einde van het interview (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 31). Je werd dan wel gewezen op jouw eerdere verklaringen, waarbij je ook uitlegde dat je jong was en rond liep in het dorp (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 31). Je legde vervolgens uit dat je een keer voorbij de basis wandelde, en dat je dat opgevallen was. Andere delen van het dorp vielen je dan weer niet op (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 31). Het CGVS benadrukt de kleuren van het gebouw, de plaatsing van het gebouw in het midden van Ceel Bacad, en het feit dat het een alleenstaand gebouw is, op een open plein. Een loutere verklaring dat het gebouw niet zou zijn opgevallen, is dan ook niet aannemelijk.

Het CGVS bood jou ook de kans om plaatsen in het dorp te beschrijven waar je zelf spontaan over verteld had. Zo vertelde je correct dat het ziekenhuis witte muren heeft en een rood dak, maar dit is informatie die ook gemakkelijk online te vinden is. Het is echter opmerkelijk dat je verklaarde dat het ziekenhuis in het zuiden ligt, aan de weg naar Hamar (Mogadishu) gelegen is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Het CGVS ziet dat het ziekenhuis inderdaad in het zuidwesten van het dorp ligt, maar om de kleine landweg die er langs loopt, te beschrijven als de weg naar Hamar, is wel opmerkelijk. Zeker gezien Mogadishu op zeker nog 200 kilometer vogelvlucht van Ceel Bacad ligt (ruwe schatting), en de weg waar het langs ligt eerder een lokale landweg is, die niet in het bijzonder rechtstreeks naar Mogadishu loopt. De enige grote weg door Ceel Bacad loopt naar Adan Yabal en Run Nirgood in elke richting, als je die weg zou nemen zou je uiteindelijk wel in Mogadishu kunnen uitkomen, maar het is niet duidelijk waarom je zelfs die weg zou beschrijven als de weg naar Mogadishu. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS legde je ook uit dat jouw favoriete plaats in Ceel Bacad de moskee is, waar je vaak naartoe ging (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Je legde uit dat de moskee groot was, en gebouwd werd door Al Shabaab (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Je werd dan gevraagd om uit te leggen hoe de moskee van Al Shabaab er uitzag (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Je bleef echter heel summier, en verklaarde initieel enkel dat het een grote moskee is. Toch aangespoord om nog meer hierover te vertellen, legde je enkel uit dat de moskee één toren heeft, en dat het in de gebedsrichting ligt, en dat er binnen een plaats is waar de imam staat. Zo beschrijf je echter alle moskeeën in de wereld, en jouw vage beschrijving is in schril contrast met jouw bewering dat dit jouw favoriete plaats in Ceel Bacad was.

Tot slot merkt het CGVS op dat je voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat jouw geboortedorp Ceel Bacad in **Lower Shabelle** is gelegen. Ook wanneer werd gepeild naar jouw laatste verblijfplaats in jouw land van herkomst, vermeldde je Lower Shabelle, net als bij het overzicht van jouw verblijfplaatsen (zie verklaring DVZ, vraag 5 en 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS geef je aan dat Ceel Bacad in district Ruun Nirgood, in **Shabelle Dheexe, oftewel Middle Shabelle** gelegen is (zie administratief dossier). Het tast de geloofwaardigheid van jouw herkomst danig aan dat je jouw vermeende dorp van herkomst in de verkeerde provincie situeerde. Dienaangaande dient nog opgemerkt dat op beschikbare kaarten Ceel Bacad evenwel niet in het district Ruun Nirgood, in Middle Shabelle, dan wel in het district Ceel Dheer, in provincie Galgaduud gelegen is, hoewel het gesitueerd is op de grens tussen beide gebieden (zie administratief dossier).

Tenslotte dient nog opgemerkt dat je bepaalde plaatsen in de omgeving van Ceel Bacad niet herkende die jou werden voorgelegd. Je benoemde zelf de volgende dorpen in de omgeving van Ceel Bacad: Ceel Ali Musse en Nawi (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). De mensen kwamen van deze dorpen naar de grote markt van Ceel Bacad. Het CGVS vroeg je ook naar specifieke plaatsen in jouw omgeving, zoals Hareerikalle, wat net zoals Ceel Ali Musse een buurdorp is van Ceel Bacad, en dat niet veel verder ligt dan Ceel Ali Musse. Je herkende Hareerikalle echter niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 30), je noemde Hareeriga Ali Ahmed dan wel, wat in de richting van Mogadishu zou liggen. Er ligt inderdaad een dorp genaamd Cali Ahmed in de richting van het zuiden, maar nog verder eigenlijk dan Hareerikalle dat in het

noorden ligt. In de omgeving van Ceel Bacad ligt ook een heuvel genaamd Buur Cali Faqay, ook deze plaats herkende je niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 31). Je werd dan de kans geboden om nog te vertellen over heuvels in de omgeving, en je legde uit dat Buur Cali Faqay een zandduin is. Gevraagd naar waar die duin dan is, wist je dit niet uit te leggen, je was er nog nooit geweest. Ook wat betreft jouw verklaringen met betrekking tot de plaatsen in jouw omgeving, kon je dus niet overtuigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb jij niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Ceel Bacad, in district Ruun Nirgood, gelegen in de regio Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor jouw komst naar België in Ceel Bacad hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak jij niet aannemelijk dat jij gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS merkt verder ook op dat jouw verklaringen met betrekking tot jouw problemen met Al Shabaab niet als geloofwaardig kunnen bevonden worden.

Wanneer je gevraagd werd naar het rekruteringsbeleid van Al Shabaab, legde je uit dat Al Shabaab gewoonlijk mensen probeert te overtuigen, en de jongens in het geheim zou aanspreken in het dorp (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). Als het overtuigen niet werkte, dan nemen de mensen van Al Shabaab de jongens mee onder dwang. Jij kon echter niet echt duiden wat je daar dan mee bedoelde, dat Al Shabaab in het geheim met de jongens zou spreken. Al Shabaab was aan de macht in Ceel Bacad toen jij daar woonde, en heeft bijgevolg dan ook weinig reden om in het geheim te moeten spreken met jongens. Je legde uit dat je bedoelde dat ze jou op straat aanspreken, als ze jou per toeval tegenkomen, maar dat ze je niet viseren dan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). Het was geheim omdat jouw ouders er niets over zouden weten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27). Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Je staft niet waarom Al Shabaab dan in jouw persoonlijke geval meteen zou overgaan tot gedwongen rekrutering.

Je wist verder ook niet hoe vaak de leden van Al Shabaab naar jouw vader belden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 27), jij weet enkel van die ene keer. Al Shabaab zou jouw vader gezegd hebben dat Abdirahman binnen een week naar hen moest gebracht worden. Wanneer je echter gevraagd werd naar de manier waarop je dan naar Al Shabaab moest gaan, wist je hier niets van (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 28). Het is wel opmerkelijk dat Al Shabaab jullie dan een week de tijd zou geven alvorens ze jou nodig hadden, maar dat ze dan niet hebben gezegd wat er na die week de bedoeling was. Je hebt er verder ook geen idee van of er andere jongeren waren gerekruteerd toen jij gevraagd werd, hoewel je nog een week in het dorp bleef. Je kan er overigens zelf ook geen verklaring voor geven waarom Al Shabaab jou een week de tijd gaf alvorens je moest aansluiten, binnen die week had je immers ruim de tijd om dan ook nog het dorp te verlaten, wat je hebt gedaan.

Het is verder ook wel opmerkelijk hoe weinig je kan vertellen over de stappen die werden ondernomen om jou te helpen met jouw problemen. Het CGVS erkent dat je nog jong was op dat moment, maar anderzijds was het wel jij persoonlijk die gevisieerd werd door Al Shabaab. Bijgevolg kan er wel van jou verwacht worden dat je wat inzicht hebt op jouw eigen overpeinzingen over wat je kon doen om jouw eigen hachje te redden, alsook over wat jouw ouders hebben ondernomen. Zo werd je dan gevraagd naar wat jullie hebben gedaan op de 21e, nadat jullie hoorden dat Al Shabaab jou wilde rekruteren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 28). Je verklaarde uitsluitend dat je in paniek was, en dat je niet klaar was om je aan te sluiten. Je hebt er geen idee van of jouw vader die avond nog iets gedaan heeft, zelf bleef je thuis tot de 27e (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 28). Je werd gevraagd wat je dan hebt gedaan in de periode dat je thuis bleef van de Koranschool, en je legde uit dat je verdrietig was en dat je thuis gewoon aan het denken was. Als antwoord op de vraag of je met jouw vader nog gesproken had over het probleem van Al Shabaab, kon je enkel maar vragen wat jouw vader jou dan zou moeten vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 28). Jouw vader heeft niet met jou gesproken hier over, en jij bent ook niet naar jouw vader toegegaan om hierover te spreken. Het CGVS erkent dat jij jouw vader al initieel had gezegd dat jij niet wilde aansluiten bij Al Shabaab, maar acht het weinig aannemelijk dat je dan de rest van de week passief hebt zitten afwachten, zonder zelfs maar te polsen bij jouw vader of hij iets van plan was. Jij blijft echter bij jouw verklaringen dat je zelf niets hebt gedaan. Gevraagd of je zelf hebt overwogen om te vertrekken uit Ceel Bacad nadat je het telefoontje kreeg, antwoordde je enkel dat je het niet alleen kon verlaten zonder de toestemming van jouw

ouders. Het is daarom dan ook weinig geloofwaardig dat jullie hier dan ook nooit over gesproken zouden hebben. Tot slot kan je ook niet verklaren waarom jullie zes dagen hebben gewacht alvorens je samen met jouw vader bent vertrokken in de nacht van de 27e (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29). **Het CGVS houdt er rekening mee dat kinderen misschien minder worden betrokken in beslissingen binnen de Somalische context. Zelfs dan heb je echter zo weinig inzicht gegeven in de manier waarop jullie handelden in de dagen na het telefoontje, en toonde je zelf ook geen enkel initiatief om jezelf te bevrijden uit deze moeilijke situatie. Dit is niet geloofwaardig.**

Dit tast niet alleen de geloofwaardigheid van de geopperde problemen aan, maar toont eveneens een gebrek aan voeling aan met leven in een gebied onder controle van Al-Shabaab.

Het CGVS merkt tevens op dat er een tegenstrijdigheid is in jouw verklaringen met betrekking tot hoe je van jouw dorp naar Mogadishu bent gegaan. In jouw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken legde je het volgende uit: "Zowel ik als mijn vader wilden dit niet en wij zijn dan 's nachts samen in het geheim vertrokken vanuit het dorp naar een dorp ongeveer drie uur wandelen. Ik ken de naam van het dorp niet maar daar wachtte mijn oom, Youssuf Abdulle Ali, ons op en mijn oom bracht mij vandaar naar Mogadishu". Hieruit blijkt dus dat jij met jouw vader naar een dorp wandelde, waar jouw oom jullie opwachtte. Toen je hierover bevraagd werd op het CGVS, legde je uit dat je de naam van de plaats niet kende waar jouw oom jullie opwachtte, en dat het geen dorp was maar op een weg, een openluchtplaats (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 29). Je werd vervolgens geconfronteerd met het feit dat jij eerder had verklaard dat het een dorp was, en je zei dat het wel zo opgeschreven was, maar dat je het niet had gezegd. Het CGVS wijst er op dat je dit niet hebt rechtgezet bij DVZ, noch bij de rechtzettingen die je hebt gedaan bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Verder is het ook opmerkelijk dat jij dan de enige bent van jouw familie die naar Mogadishu is gegaan. Jouw broer Ahmed was maar een jaar jonger dan jou, en dus ook een potentieel doelwit voor de leden van Al Shabaab, zoals jij beweerdelijk zou zijn geweest. Het feit dat hij dan niet mee gevlucht is, gezien het potentiële risico, is niet geloofwaardig.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. Jij maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met jouw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over jouw verblijfplaats(en) binnen en buiten Somalië.

Jij werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 29/11/2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot jouw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. Jij werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke recente herkomst uit Somalië (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 31). Jij werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar jouw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat jij een duidelijk zicht geeft op jouw eerdere verblijfplaatsen voor jouw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat jij niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat jij een tijd in een derde land hebt verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat jij deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven jouw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al jouw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien jij het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden jij gedurende de laatste jaren voor jouw komst naar België werkelijk hebt verbleven en geen correct zicht biedt op jouw werkelijke achtergrond en leefsituatie, jij evenmin de door jou aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd je geconfronteerd met de twijfels die er waren omtrent jouw herkomst uit Ceel Bacad en jou de mogelijkheid gegeven om nog aanpassingen te maken aan jouw verklaringen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 32). Je bleef echter volharden in jouw verklaringen met betrekking tot jouw recente herkomst.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat jij niet de waarheid hebt verteld over waar jij verbleven hebt voor jouw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS jou uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijf jij ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in jouw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op jouw schouders rust. Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar jij voor jouw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen jij jouw werkelijke streek van herkomst verlaten hebt. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maak jij bijgevolg niet aannemelijk dat jij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jou aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jou aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jou afgelegde verklaringen en de door jou overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Je legde nog een document neer waaruit blijkt dat je een onderzoek startte bij de tracingsafdeling van het Rode Kruis. Dit document is verder niet relevant voor de vaststellingen in deze beslissing daar het geen betrekking heeft op jouw herkomst uit Ceel Bacad.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 05/12/2023. Op 12/12/ 2023 ontving het CGVS via jouw advocaat een opmerking over het dorp Hareeriga Ali Ahmed, dat links zou liggen, en niet rechts zoals er in de notities van het persoonlijk onderhoud genoteerd werd. Er werd met deze opmerking rekening gehouden in de opmaak van de beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 1 en volgende van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 1, lid 2 van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen, van artikel 3 van het Internationaal Verdrag betreffende de Rechten van het Kind, van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 2 en 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn enig middel:

"1. Toekenning van het vluchtelingenstatus

Tegenpartij stelt enerzijds de plaats van herkomst van verzoeker ter discussie (punt a)) en anderzijds de problemen met Al-Shabaab (punt b)).

a) Plaats van herkomst

Tegenpartij is van mening dat verzoeker, anders dan hij beweert, tot juli 2022 niet heeft gewoond in het dorp Ceel Bacad, district Ruun Nirgood, provincie Middle Shabelle. Zij is dan ook van mening dat geen geloof kan worden gehecht aan de feiten die zich volgens verzoeker in die regio hebben voorgedaan.

Tegenpartij beroept zich op verzoekers vermeende gebrek aan kennis van zijn dorp en het omliggende gebied. Haar voornaamste argument was dat verzoeker had verklaard "[...]" (NPO, p. 22) en dat hij dus een grondige kennis van zijn dorp, de gebouwen en de geografie moest hebben.

Ten eerste zei verzoeker dit in antwoord op een vraag over de basis van Al-Shabaab en niet op een algemene vraag over wat hem bezig hield in zijn vrije tijd of waar hij gewoonlijk naartoe ging om te wandelen (NPO, p. 22).

[...]

Verzoeker heeft dus nooit gezegd dat hij veel wandelde of dat hij daarvan genoot, anders dan tegenpartij lijkt te suggereren.

Verzoeker gaf vervolgens volledige en concrete antwoorden op de vragen van verweerder.

- Verzoeker heeft verklaard dat Ceel Bacad een gemiddeld dorp was (NPO, p. 8), dat de dichtstbijzijnde steden Ruun Nirgood in het oosten, Aden Yabal in het westen, Gallad in het noorden en Hamar in het zuiden waren (NPO, p. 10) en dat de dichtstbijzijnde dorpen Ceel Cali Musse en Nawir waren (NPO, p. 19). Tegenpartij verwijt verzoeker dat hij Hareerikalle niet kent en niet heeft genoemd, maar de vraag over de dichtstbijzijnde dorpen. Hareerikalle ligt verder weg. Enerzijds heeft verzoeker de vraag beantwoord en anderzijds wordt verzoeker niet, zoals ieder ander, geacht alle dorpen rondom zijn eigen dorp te kennen.

- Verzoeker zei zelf dat zijn dorp een markt en winkels had, een ziekenhuis, een koranschool en een moskee (NPO, p. 18).

- *Met betrekking tot de markt verklaarde de verzoeker dat deze groot was, dat er dieren werden verkocht en dat er winkels en eetkraampjes omheen waren (NPO, p. 20). Hij gaf duidelijk aan dat de gebouwen en huizen Jingat waren (NPO, pp. 18, 20 en 21). Tegenpartij verwijt verzoeker dat hij niet wist van een gebouw op de markt in het hart van Ceel Bacad. Ten eerste is het niet onaannemelijk dat een kind, of zelfs een volwassene, niet elk gebouw in zijn dorp kent, zelfs als het "opvallend" is. Ten tweede heeft verzoeker duidelijk verklaard dat hij niet vaak naar de markt ging (NPO, p. 31), wat niet verwonderlijk is voor een kind. Ten derde stelde tegenpartij verzoeker weinig vragen over het gebouw. Ten vierde heeft tegenpartij verzoeker niet geconfronteerd met zijn zeer gedetailleerde onderzoek naar websites, Facebook en Tik Tok, dat in zijn besluit is uiteengezet. Ten vijfde, zijn analyse op dit punt besluiten met "Een loutere verklaring dat het gebouw niet zou zijn opgevallen, is dan ook niet aannemelijk" is geen geldig argument en is duidelijk ontoereikend gemotiveerd.*

- Ten aanzien van het ziekenhuis heeft verzoeker verklaard dat het wit is geschilderd met een rood dak, dat het geen verdieping heeft en dat het in 2014 is gebouwd (NPO, p. 19). Tegenpartij stelt dat de kleur van de muren en het dak informatie is die gemakkelijk op internet kan worden gevonden. Op dit moment zou, gezien de oneindige hoeveelheid informatie die op internet beschikbaar is, elke informatie die in een persoonlijk gesprek wordt gegeven, van internet kunnen worden gehaald. Als we deze redenering volgen, kan geen enkele informatie als geloofwaardig worden beschouwd. Tegenpartij vond het ook vreemd dat verzoeker Mogadishu als referentiepunt had gebruikt om het ziekenhuis te lokaliseren (NPO, p. 19). Het is echter logisch om de hoofdstad van zijn land als referentiepunt te gebruiken.
- Met betrekking tot de moskee verwijt tegenpartij verzoeker dat hij een vage en algemene omschrijving heeft gegeven, zoals "alle moskeeën in de wereld" (NPO, p. 21). Dit argument houdt geen stand bij analyse, aangezien alle moskeeën in de wereld volgens hetzelfde model zijn gebouwd.

- Verzoeker situeert zijn dorp in de provincie Middle Shabelle. Tegenpartij is het daar niet mee eens. Op de kaart ligt Ceel Bacad op de grens tussen de provincie Middle Shabelle en de provincie Galgaduud. Tegenpartij stelt dat Ceel Bacad noch in de provincie Midden Shabelle noch in de provincie Galgaduud ligt. Dit doet de vraag rijzen waar verzoeker zijn dorp situeert?

Al deze informatie en de door verzoeker verstrekte details bewijzen zonder twijfel dat hij tot zijn vertrek in juli 2022 in het dorp Ceel Bacad, Ruun Nirgood district, provincie Middle Shabelle woonde.

b) Problemen met Al-Shabaab

Tegenpartij betwistte de rekruteringsmethode van Al-Shabaab die verzoeker in zijn zaak had uiteengezet. Verzoeker was echter zeer duidelijk en nauwkeurig in zijn verklaringen (NPO, pp. 26- 27).

In eerste instantie gebruikt Al-Shabaab een "zachte" of "indirecte" methode door mensen bewust te maken op scholen, in de moskee of op straat. Het probeert mensen te hersenspoelen. Dit was het geval voor de verzoeker. En dat is wat hij bedoelt met "in het geheim", d.w.z. Al-Shabaab gaat niet via ouders (NPO, pp. 26-27).

Ten tweede, als deze methode niet werkt, neemt Al-Shabaab zijn toevlucht tot geweld. Het neemt dan contact op met de ouders en bedreigt hen. Dit was ook het geval bij verzoeker, zoals hij uitvoerig uitlegt (NPO, blz. 25-26).

Tegenpartij meent daarom ten onrechte dat verzoeker niet uitlegt waarom Al-Shabaab in zijn geval onmiddellijk overging tot gedwongen rekrutering.

Tegenpartij heeft verzoeker ook verweten dat hij niet in staat was de voorzorgsmaatregelen toe te lichten die waren genomen nadat Al-Shabaab contact met zijn vader had opgenomen om hem te rekruteren. Uit een grondige lezing van de aantekeningen van het persoonlijk onderhoud blijkt het tegendeel.

- Verzoeker legde uit dat hij een week lang thuis was opgesloten, zonder naar buiten te gaan, terwijl zijn vader zijn ontsnapping organiseerde (NPO, pp. 26 en 28). Hij maakte duidelijk dat hij een kind was, dat hij niet kon doen wat hij wilde (wat tegenpartij niet in twijfel trok) en dat hij bijvoorbeeld niet op eigen initiatief kon vluchten.

- Tegenpartij heeft verzoeker verweten dat hij niet heeft gepreciseerd wat hij in de dagen na de oproep van Al-Shabaab aan zijn vader heeft gedaan. Zij heeft hem deze vraag echter niet concreet gesteld.

- Verzoeker heeft wel de voorzorgsmaatregelen beschreven die hij op weg naar zijn oom Yusuf heeft genomen (NPO, p. 26). Verzoeker en zijn vader vertrokken midden in de nacht, om één uur 's nachts. Verzoekers vader gaf hem vrouwenkleden. Telkens als ze iemand passeerden, gingen ze op de grond liggen om niet gezien te worden.

Gelet hierop heeft tegenpartij ten onrechte geoordeeld dat verzoekster de genomen voorzorgsmaatregelen niet heeft toegelicht.

2. Toekenning van de subsidiaire bescherming

Aangezien tegenpartij de plaats van herkomst van verzoeker in twijfel trekt, weigert zij hem subsidiaire bescherming te verlenen, aangezien volgens haar [...]

Gezien het bovenstaande heeft de verzoeker zijn plaats van herkomst aangetoond.

Volgens het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, [...]

Op de pagina's 128 tot en met 136 van dit verslag wordt de veiligheidssituatie aldaar in detail beschreven.

Tegenpartij moet het reële risico van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker opnieuw beoordelen in verhouding tot zijn duidelijk aangetoonde plaats van herkomst."

3. Aanvullende nota

Verzoeker maakt op 11 september 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin hij ingaat op zijn integratie in België.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekster op de motieven uit, houdt in dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit het dorp Ceel Bacad gelegen in het district Ruun Nirgood, in de regio Middle Shabelle. De commissaris-generaal stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaarde regio van herkomst omdat:

- (a) op basis van verzoekers verklaringen er kon verwacht worden dat hij nog andere plaatsen in zijn dorp goed kende waarbij (i) verzoeker een kaart tekende van het dorp Ceel Bacad, daarop verschillende locaties in het dorp aanduidde en verklaarde dat hij jong was en overal in het dorp rondliep; (ii) op satellietbeelden van Google Maps en Apple Maps duidelijk te zien is dat er in het midden van Ceel Bacad een gebouw staat dat rood-blauw gestreept is van kleur en uit het copyright watermerk van Google Maps blijkt dat de beelden dateren van 2023; (iii) hetzelfde gebouw al op foto's te zien is die op 24 juli 2022 op Facebook zijn geplaatst op de pagina *“Deg.mada ceelbacad”* met de opmerking dat het de grootste markt is van Ceel Bacad; (iv) het gebouw op tiktokfilmpjes te zien is van juli 2023 en september 2023 wat er op wijst dat het gebouw er nog

altijd staat; (v) het een opvallend gebouw betreft dat fel gekleurd is, open is aan de gevel en langs een open plein staat; (vi) op basis van de voorgaande informatie geconcludeerd kan worden dat het gebouw er al in 2022 stond en dat verzoeker bijgevolg het gebouw had moeten kennen en het opmerkelijk is dat verzoeker dit specifieke gebouw niet herkende terwijl hij wel verklaarde dat de gebouwen in Ceel Bacad van ijzer gemaakt zijn en rood, wit en blauw van kleur zijn; (vii) verzoeker vervolgens verklaarde niet vaak op de markt geweest te zijn waardoor hij het huis niet kende en dit herhaalde wanneer hij op het einde van het persoonlijk onderhoud geconfronteerd werd met deze vaststellingen en (viii) geconfronteerd met zijn verklaringen dat hij jong was en rondliep in het dorp, verzoeker verklaarde dat hij een keer voorbij de basis van Al-Shabaab wandelde en dat hen dat was opgevallen maar andere delen van het dorp hem niet opvielen;

(b) het opmerkelijk is dat verzoeker verklaarde dat het ziekenhuis in het zuiden ligt aan de weg naar Mogadishu waarbij (i) het verbazingwekkend is dat verzoeker de kleine landweg die langs het ziekenhuis loopt beschrijft als de weg naar Mogadishu aangezien dit nog zeker op 200 kilometer van Ceel Bacad ligt en de weg waar het langs ligt eerder een lokale landweg is die niet in het bijzonder rechtstreeks naar Mogadishu loopt en (ii) de enige grote weg door Ceel Bacad naar Adan Yabal en Run Nirgood loopt en als je die weg zou nemen je uiteindelijk wel in Mogadishu terecht komt maar het onduidelijk is waarom verzoeker die weg zou beschrijven als de weg naar Mogadishu;

(c) verzoekers vage beschrijving van de moskee in zijn dorp in schril contrast staat met zijn bewering dat dit zijn favoriete plaats in Ceel Bacad was waarbij (i) verzoeker initieel enkel zei dat het een grote moskee was en (ii) aangespoord om meer te vertellen, hij uitlegde dat de moskee één toren had, dat het in de gebedsrichting ligt en dat er binnen een plaats is waar de imam staat, wat een beschrijving vormt van alle moskeeën in de wereld;

(d) verzoeker verschillende verklaringen heeft afgelegd over waar het dorp Ceel Bacad gelegen is waarbij (i) hij bij de de DVZ verklaarde dat het dorp in Lower Shabelle gelegen is en dit ook vermeldde wanneer er gepeild werd naar zijn laatste verblijfplaats in zijn van land van herkomst en bij het overzicht van zijn verblijfplaatsen; (ii) hij bij het persoonlijk onderhoud verklaarde dat Ceel Bacad in het district Ruun Nirgood in Middle Shabelle gelegen is en (iii) uit de beschikbare kaarten blijkt dat Ceel Bacad niet in het district Ruun Nirgood in Middle Shabelle ligt en ook niet in het district Ceel Dheer in de provincie Galgaduud maar gesitueerd is op de grens tussen beide gebieden;

(e) verzoeker bepaalde plaatsen in de omgeving van Ceel Bacad niet herkende die hem werden voorgelegd waarbij (i) verzoeker het dorp Hareerikalle niet kende, maar hij wel Hareeriga Ali Ahmed noemde wat in de richting van Mogadishu zou liggen; (ii) er een dorp Cali Ahmed in de richting van het zuiden ligt, maar dit verder ligt dan Hareerikalle in het noorden; (iii) verzoeker de heuvel genaamd Buur Cali Faqay, die in de omgeving van Ceel Bacad ligt, niet kende en (iv) verzoeker de kans gegeven om nog te vertellen over heuvels in de omgeving hij uitlegde dat Buur Cali Faqay een zandduin is maar niet kon uitleggen waar die duin juist was en stelde dat hij daar nog nooit geweest was.

5.1.2. De Raad benadrukt vooreerst dat inzake verzoeker, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming ook rekening dient te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), dat luidt als volgt: *“Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.”* Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, § 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn). Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt: *“Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.”* Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt: *“Het „belang van het kind” dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.”* Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind worden meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een minderjarige niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat de minderjarige zou lopen, ongeacht de vrees van de minderjarige. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van de minderjarige - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van de minderjarige en het effect van de schade op de minderjarige verergeren (UNHCR, "Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009", § 11-12)

5.1.3. *In casu* verklaarde verzoeker te zijn geboren op (...) november 2006. Verzoekers leeftijd wordt niet betwist. Aldus blijkt dat verzoeker bij het verlaten van Somalië ongeveer 15 jaar oud was en bij het indienen van zijn beschermingsverzoek op 25 november 2022 slechts 16 jaar oud was. Verzoeker heeft heden de leeftijd van 17 jaar. De Raad wijst erop dat dienaangaande er niet voorbij kan worden gegaan aan verzoekers jonge leeftijd, zowel ten tijde van zijn vertrek uit Somalië als ten tijde van het persoonlijk onderhoud. Er kan van een minderjarige verzoeker niet eenzelfde graad van medewerking worden verwacht als van een meerderjarige verzoeker, waarbij er ook rekening moet worden gehouden met het gegeven dat een minderjarige verzoeker minder in staat kan zijn om gedetailleerde verklaringen af te leggen of te begrijpen wat precies van hem wordt verwacht.

5.1.4. Rekening houdend met verzoekers specifieke individuele omstandigheden – met name zijn minderjarigheid – acht de Raad de overwegingen in de bestreden beslissing onvoldoende schragend om te concluderen dat verzoeker zijn herkomst uit het dorp Ceel Bacad gelegen in het district Ruun Nirgood, in de regio Middle Shabelle niet aannemelijk maakt. Zo wordt er in de bestreden beslissing gemotiveerd dat verzoeker een gebouw dat rood-blauw gestreept is aan de buitenkant, niet kent. De commissaris-generaal verwijst hierbij naar satellietbeelden van Apple Maps, satellietbeelden van Google Maps die volgens het copyright watermerk dateren van 2023, foto's van de Facebookpagina "*Deg.mada ceelbacad*" met als opmerking "*het is de grootste markt van ceelbacad*" van 24 juli 2022 en Tiktokfilmpjes die dateren van juli en september 2023 waarop het gebouw te zien is. De Raad wijst erop dat hieruit echter niet kan worden afgeleid dat het gebouw er al stond in juli 2022, op het moment dat verzoeker Somalië verlaten heeft. Noch Facebook, noch TikTok betreffen de meest betrouwbare objectieve bronnen, waarbij op sociale media niet kan worden nagegaan of deze foto's en filmpjes daadwerkelijk zijn gemaakt op de plaats dat deze voorhouden, noch van wanneer deze juist dateren. Er is onvoldoende garantie dat de sociale media niet gemanipuleerd is, evenmin is er voldoende garantie dat deze foto's en filmpjes ook daadwerkelijk dateren van de voorgehouden datum. Door de onbetrouwbaarheid van sociale media, zijn zulke foto's en beelden onvoldoende bewijskrachtig om aan te tonen dat het gebouw – waarbij de commissaris-generaal veel belang hecht aan het bestaan hiervan op het moment dat verzoeker aldaar verbleef – er reeds in juli 2022 stond. Enige omzichtigheid is geboden bij het gebruik van sociale media. Uit de satellietbeelden van Google Maps blijkt alleen dat het gebouw er stond in 2023, maar hieruit kan niet afgeleid worden dat het gebouw er al was in juli 2022, op het moment dat verzoeker zijn land van herkomst heeft verlaten. Dit alles geldt temeer daar de commissaris-generaal zelf ook aangeeft dat het gebouw niet terug te vinden is op de satellietbeelden van Mapcarta en dat ook niet terug te vinden is wanneer deze beelden zijn gemaakt.

5.1.5. Verder wijst de commissaris-generaal erop dat verzoeker vage verklaringen heeft afgelegd over verschillende plaatsen in zijn dorp. Zo stelt de commissaris-generaal dat de informatie die verzoeker gaf over het ziekenhuis in zijn dorp - dat het witte muren en een rood dak heeft - gemakkelijk te vinden is op het internet. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, blijkt echter dat verzoeker ook verklaard heeft dat het zo groot is als een huis, geen verdiepingen heeft en gebouwd werd in 2014 (zie NPO,

p. 19). Deze verklaringen worden niet betwist door de commissaris-generaal. De *protection officer* heeft verder geen bijkomende vragen gesteld over het ziekenhuis waarbij het onduidelijk is welke informatie de commissaris-generaal nog verlangde van verzoeker. De commissaris-generaal vindt het ook opmerkelijk dat verzoeker verklaarde dat het ziekenhuis in het zuiden ligt aan de weg naar Mogadishu, terwijl uit de informatie van de commissaris-generaal zelf blijkt dat het ziekenhuis in het zuidwesten van het dorp ligt aan een kleine landweg die niet in het bijzonder rechtstreeks naar Mogadishu loopt. Hij stelt dat de enige grote weg door Ceel Bacad naar Adan Yabal en Ruun Nirgood loopt en uiteindelijk wel uitkomt in Mogadishu, maar dat het niet duidelijk is waarom verzoeker deze weg zou beschrijven als de weg naar Mogadishu. Ook deze redenering kan niet worden bijgetreden door de Raad. De commissaris-generaal geeft in zijn bestreden beslissing immers zelf aan dat de weg wel degelijk naar Mogadishu loopt. Dat het een kleine landweg betreft die ook door andere dichterbij gelegen dorpen loopt, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de weg wel degelijk naar Mogadishu gaat. Verzoeker kan dan ook niet worden verweten dat hij de weg naar het ziekenhuis, de weg naar Mogadishu noemt. Verder stelt de commissaris-generaal dat verzoeker vage verklaringen aflegde over de moskee van Al-Shabaab in zijn dorp en dat de beschrijving die hij gaf, geldt voor alle moskeeën in de wereld. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* eerst gevraagd heeft om de moskee te beschrijven, waarop verzoeker antwoordde dat het een grote moskee was. Vervolgens vroeg de *protection officer* of dat de moskee zo groot was als de Taj Mahal waar een foto van in het gehoorlokaal ophing (zie NPO, p. 21). Verzoeker gaf hierbij aan dat de moskee zeker niet zo groot was als de Taj Mahal (zie NPO, p. 21). Toen er meer specifiek gevraagd werd om de moskee te beschrijven, waarbij de *protection officer* vroeg of de moskee torens had en welke kleur de moskee had (zie NPO, p. 21), gaf verzoeker aan dat de moskee één toren had, in de gebedsrichting ligt en er binnen een plaats is waar de imam staat (zie NPO, p. 21). De commissaris-generaal stelt in zijn bestreden beslissing dat dit vage verklaringen betreffen die kunnen gelden voor elke moskee in de wereld, maar verduidelijkt niet waarom de door verzoeker verschaftte verklaringen onvoldoende zouden zijn en wat er nog opvallend is aan de moskee dat verzoeker had moeten vertellen. Dat dit verzoekers favoriete plaats in het dorp betreft, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen.

5.1.6. Verder gaat de commissaris-generaal in op de verklaringen van verzoeker over de regio waarin zijn dorp gelegen is. Zo verklaarde verzoeker bij de DVZ dat zijn dorp in de regio Lower Shabelle gelegen is, terwijl hij bij het persoonlijk onderhoud verklaarde dat zijn dorp deel uitmaakt van de regio Middle Shabelle. Uit de kaarten toegevoegd aan het administratief dossier kan echter niet afgeleid worden in welke regio Ceel Bacad juist gelegen is. Het staat immers niet aangeduid op de kaarten die toegevoegd zijn aan het administratief dossier, waar de provincienamen niet zijn weergegeven. De commissaris-generaal geeft in zijn motivering ook niet aan in welk district en regio het gelegen is. Hij stelt immers enkel *“Dienaangaande dient nog opgemerkt dat op beschikbare kaarten Ceel Bacad evenwel niet in het district Ruun Nirgood, in Middle Shabelle, dan wel in het district Ceel Dheer, in provincie Galgaduud gelegen is, hoewel het gesitueerd is op de grens tussen beide gebieden (zie administratief dossier)”*. De Raad kan dan ook niet nagaan of verzoekers verklaringen over zijn regio van herkomst correct zijn of niet, zeker mede gelet op het feit dat de commissaris-generaal op p. 4 van de bestreden beslissing aangeeft dat verzoeker niet aannemelijk maakt uit het dorp Ceel Bacad, in het district Ruun Nirgood, gelegen in de regio Middle Shabelle afkomstig te zijn en dus stelt dat Ceel Bacad wel gelegen is in het district Ruun Nirgood, in de regio Middle Shabelle. Indien Ceel Bacad bovendien precies op het grensgebied tussen Middle Shabelle en Lower Shabelle ligt, is het voor een minderjarige ook niet geheel onaannemelijk dat hij de beide regio's zou vermelden.

5.1.7. De commissaris-generaal verwijt verzoeker verder nog dat hij het dorp Hareerikalle en de heuvel Buur Cali Faqay niet kende. Toen er gevraagd werd naar de heuvel Buur Cali Faqay, verklaarde verzoeker eerst dat hij deze naam nog nooit gehoord had. Toen de *protection officer* echter vervolgens verduidelijkte dat het een heuvel was in de buurt van zijn regio, gaf verzoeker aan hier wel al van gehoord te hebben (zie NPO, p. 31). Hij verklaarde dat het in het Somalisch verwarrend is en dat het geen heuvel is, maar een zandduin (zie NPO, p. 31). De enkele omstandigheid dat verzoeker het dorp Hareerikalle niet kende, is – rekening houdend met de hierboven gedane vaststellingen en verzoekers profiel – op zichzelf niet voldoende schragend om te kunnen concluderen dat verzoeker zijn recente herkomst uit het dorp Ceel Bacad, in het district Ruun Nirgood, gelegen in de regio Middle Shabelle niet aannemelijk heeft gemaakt.

5.2. Rekening houdend met wat voorafgaat, dringt er zich een grondiger onderzoek op van de vraag of verzoeker zijn regio van herkomst aannemelijk maakt, waarbij verzoekers kwetsbaar profiel als minderjarige verzoeker voldoende in rekening dient te worden gebracht. De Raad meent dat het in voorliggende zaak nodig is om vooreerst een duidelijk beeld te verkrijgen van verzoekers regio van herkomst, alvorens de Raad zich op nuttige wijze kan uitspreken over de overige motieven in de bestreden beslissing, omtrent de geloofwaardigheid van de problemen inzake de rekruteringspoging van Al-Shabaab, evenals omtrent de subsidiaire beschermingsstatus. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële

elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

5.3. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 januari 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES